

Τό βιβλίο τῶν ἐλαττωμάτων μας

«Ένας ἐχθρός τοῦ Μιθριδάτη εἶχε γράψει ἕνα βιβλίο ἐναντίον του μέ δηλητηριασμένη γλώσσα. Ὁ Μιθριδάτης¹ προμηθεύτηκε ἐκεῖνο τό βιβλίο καί τό διάβαζε προσεκτικά, χωρίς νά ἐξανίσταται, ἀλλά ἀπεναντίας φαινόταν νά τόν ἐνδιαφέρει ὅσο τίποτε ἄλλο στόν κόσμο.

Ένας αὐλικός του τόν ρώτησε τότε, χωρίς νά ξέρει περί τινος ἀκριβῶς ἐπρόκειτο:

— Τό βιβλίο αὐτό εἶναι τόσο σπουδαῖο, ὥστε σοῦ ἔγινε ἀχώριστος σύντροφος;

— Βεβαίως, ἀποκρίθηκε ὁ βασιλιάς. Τό βιβλίο αὐτό εἶναι ὁ καλύτερός μου σύντροφος, γιατί μοῦ λέει τὰ ἐλαττώματά μου, πού κανεῖς ἀπό σᾶς δέν μοῦ τά εἶπε ποτέ!»²

Ἀσημένιο νόμισμα πού ἀπεικονίζει τόν Μιθριδάτη Στ', βασιλιά τοῦ Πόντου

Οἱ κόλακες τοῦ Μιθριδάτη, συνήθεις παρακοιμώμενοι ὑψηλῶν προσώπων, γνώριζαν καλά αὐτό πού ἐξυπηρετεῖ τούς ἴδιους: πῶς νά κρατήσουν τή θέση τους. Ὁ Μιθριδάτης ἤξερε μέ τή σειρά του πῶς τά κίνητρα ἐκείνων ἦταν στραμμένα ἐναντίον του κι ἄς ἔμοιαζαν φιλικά.

¹ Ὁ Μιθριδάτης ἦταν βασιλιάς τοῦ Πόντου καί τῆς Μικρᾶς Ἀρμενίας τόν τελευταῖο αἰῶνα π.Χ. Σκληραγωγημένος χαρακτήρας εἶχε συνηθίσει τόν ὄργανισμό του στή χρήση δηλητηρίων, ἐξ οὗ καί ὁ ὄρος «Μιθριδατισμός». Ὁ Μιθριδάτης ἐξ αἰτίας τοῦ φόβου του μήπως τόν δηλητηριάσουν χορηγοῦσε στόν ἑαυτό του βαθμιαῖα ἀξανάομενες μή θανατηφόρες δόσεις δηλητηρίου, ὥστε νά ἀναπτύξει τελικά ἀνοσία. Σύμφωνα μέ κάποιες πηγές, μετά τήν ἦττα του ἀπό τόν Πομπήιο, ὁ Μιθριδάτης ἀποπειράθηκε νά αὐτοκτονήσει χρησιμοποιώντας δηλητήριο ἀλλά ἀπέτυχε λόγω τῆς ἀνοσίας πού εἶχε καλλιεργήσει ὁ ὄργανισμός του καί τελικά κατέφυγε σέ ἕναν μισθοφόρο γιά νά τόν διαπεράσει μέ σπαθί. Ὁ ὄρος Μιθριδατισμός χρησιμοποιεῖται καί μεταφορικά γιά νά περιγράψει τή σταδιακή ἐξοικείωση καί ἀποδοχή πραγμάτων πού προηγουμένως θεωροῦνταν ιδιαίτερα ἐπικίνδυνα. Ἐκκλησιαστικά θά μπορούσε νά παραλληλίσαι κανεῖς τό Μιθριδατισμό μέ τή γνωστή ἱστορία μέ τό πήδημα τοῦ βατράχου. Ἡ συγκατάθεση σέ μιά ἀνώμαλη ἐκκλησιαστική κατάσταση παρομοιάζεται μέ τό χλιαρό καί εὐχάριστο ἀρχικά νερό ὅπου κολυμπάει κανεῖς, ἀλλά πού καίει στή συνέχεια αὐτόν πού δέν φρόντισε νά πηδήξει ἔξω ὅταν ἦταν καιρός!

² Πνευματικές ἀνατάσεις, Φωτοδότες, σελ. 141.

Πραγματικοί φίλοι του ήταν οι ...συκοφάντες, γι' αυτό και συνομιλοῦσε καθημερινά μαζί τους μέσα ἀπό τό βιβλίο τους. Οἱ Πατέρες μᾶς διδάσκουν ὅτι εἶναι γιατροί μας οἱ συκοφάντες, πού κάνουν διάγνωση στά πάθη μας καί μᾶς θεραπεύουν.

«Ὅργανο τοῦ Χριστοῦ πού καυτηριάζει εἶναι αὐτός πού σέ προσβάλλει ἢ σέ κακολογεῖ καί σέ ἀπαλλάσσει ἀπ' τήν κενοδοξία», ἀναφέρουν τά παλαιά πατερικά. «Καθαρτικό πού σοῦ στέλνει ὁ Χριστός εἶναι αὐτός πού σοῦ προκαλεῖ ὑλική ζημία, γιατί σέ ἀπαλλάσσει ἀπ' τήν πλεονεξία. Καί αὐτός πού ἀποφεύγει ἕναν πειρασμό ἀπ' τόν ὁποῖο θά ἔχει ὠφέλεια, ἀποφεύγει ζωή αἰώνια. Καί ποιός ἄλλος χάρισε στόν ἅγιο Στέφανο τέτοια δόξα, σάν αὐτή πού ἀπέκτησε ἀπ' αὐτούς πού τόν λιθοβόλησαν;»³

Χωρίς ἀτιμίες καί ὄνειδισμούς μένουμε ἄκαρποι ὅσο κι ἂν προσπαθοῦμε νά προχωρήσουμε πνευματικά μέ ἄλλους τρόπους.

Ἔλεγε ὁ ἀββάς Ζωσιμᾶς:

«Ἄν κάποιος ζήσει ὅσο καί ὁ Μαθουσάλας⁴ καί δέν βαδίσει αὐτόν τόν ἴσιο δρόμο πού βάδισαν ὅλοι οἱ ἅγιοι, ἐννοῶ τό νά ἐξευτελίζεται καί νά ἀδικεῖται καί νά ὑπομένει μέ γενναιότητα, αὐτός δέν θά φτάσει σέ κανένα καλό, μικρό ἢ μεγάλο· μόνο τά χρόνια του θά ξοδέψει ἄσκοπα».⁵

Ἐκδότης: Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν & πάσης Ἑλλάδος Μακάριος
Ἐπικοινωνία: archbishopmakarios@gmail.com

³ Μέγα Γερωντικό, 16:42.

⁴ Ὁ Μαθουσάλας ἦταν γιός τοῦ Ἐνώχ (Γέν. 5:21-22), ὁ ὁποῖος Ἐνώχ εὐαρέστησε τόν Θεό καί μετετέθη χωρίς νά ἀποθάνει· ὅπως καί ὁ προφήτης Ἡλίας. Οἱ δύο, Ἐνώχ καί Ἡλίας, ἀναμένονται στούς ἔσχατους καιρούς νά ἐμφανιστοῦν γιά νά ἐλέγξουν τόν Ἀντίχριστο (Ἀποκ. 11:3-13). Ὁ γιός τοῦ Ἐνώχ Μαθουσάλας ἔζησε 969 χρόνια (Γεν. 5:27) καί εἶναι ὁ μακροβιότερος ἄνθρωπος ἐπί τῆς γῆς.

⁵ Εὐεργετινός Β' 2:41.